

Den indenlandske Raffinering af Sukker er ikke nu direkte beskattet, idet den højere Afgift af det raffinerede Sukker fremfor af det uraffinerede forudsættes at fremkomme ved, at der betales fuld Afgift af det Sukker, der raffineres, uden Godtgørelse for Spildet. Denne Fremgangsmaade vil ogsaa fremtidig blive fulgt, men saaledes at fremmed „mørkt“ Sukker, der indbringes til Raffinering, betaler den hidtidige Told af 6 Øre pr. Kg., naar det polariserer 94 til 96 pCt., og 4 Øre, naar det polariserer derunder, medens Afgiften af indenlandsk „mørkt“ Sukker, der indbringes til Raffinering, er sat til 5,20 Øre pr. Kg., naar det ikke polariserer over 96 pCt., en Afgift, der stiger til 5,7 Øre ved Forøgelse af Polarisationsprocenten. De 5,2 Øre svare til de ovennævnte 5,70 Øre for „lyst“ Sukker, da man gaar ud fra, at der af 11 Kg. af det omhandlede Sukker ved Raffinering vil være et Spild af 1 Kg. Det er klart, at under denne Forudsætning — at der af 11 Kg. uraffineret Sukker fremkommer 10 Kg. raffineret, ikke kun 7 af 8 — har man hidtil kun betalt 4,95 Øre pr. Kg. raffineret Sukker ($11 \times 4,5 : 10$), medens man altsaa fremtidig skal betale 5,70 Øre. Denne sidste Afgift betales altsaa ogsaa, naar saadant indenlandsk Roesukker, der i sig selv tilhøre den øverste Polarisationsgruppe, tilføres Raffinaderierne.

Forslaget giver en Beskyttelse for raffineret Sukker o. l., væsentlig svarende til den af Brysselerkonferencen tilladte, for mørkt Sukker en kendelig mindre Beskyttelse end forudsat tilladelig ved nævnte Konference.

De under Sukkergruppen i Lov af 4. Juli 1863 tariferede Varer, hvis Beskatning ikke blev nedsat ved fornævnte Lov af 1891, ere foreslaaede til samme Toldsatser, som ansatte for Sukkere og ere indordnede til Dels under Hensyn til Varernes Værdiforhold til det dermed sammenstillede Sukker. Herefter er *Honning*, hvid eller brun, der nu fortoldes (inkl. Krigsskat) med henholdsvis 4,1 Sk. eller 2,3 Sk. pr. Pd., foreslaet beskattet uden Hensyn til Farven (der i mange Tilfælde ikke er bestemmende for Værdien) med 10 Øre pr. Kg. eller lige med de i det første Løbenummer nævnte Sukkere, hvorved tillige hæves den bestaaende Vanskelighed ved tariffmæssig at drage Skel mellem „hvid“ og „brun“ Honning; fremdeles er *Drue-* eller *Stivelsesukker* og *Drue-* eller *Stivelsesirup*, der, i øvrigt med ret ringe Indførselsmængde, nu fortoldes (inkl. Krigsskat) med 4,1 Sk. pr. Pd., samt *Karamel* eller *Kulør*, hvoraf Tolden — ligeledes inkl. Krigsskat — nu er 2,3 Sk. pr. Pd., opført under det følgende Løbenummer til en Toldsats af 7 Øre pr. Kg., og endelig er *hvid Sirup* samt opløst eller andet flydende Sukker, herunder Rørsaft — ogsaa i størknet Tilstand — henvist til samme Toldsats som for de lavest beskattede Sukkere, 1 Kg. 4 Øre. De i Toldlov af 4. Juli 1863 under Pos. 231 til samme Toldsats som Syltetøj tariferede *Frugtsiruper* og *medicinske Siruper* ere i Forslaget henviste til Fortoldning som Syltetøjer under Gruppen „Spisevarer“.